

og stemme rigtigt, og den ærede Ordfører mente, at enhver Snegl nok kan finde sin Baas. Jeg har aldrig hørt Tale om, at Snegle har Baas og kan finde deres Baas. Nej, det ærede Medlem tager fejl, de, der kan finde Baasen, er tænkende Heste og almindelige Kvæghøveder og selvfølgelig tænkende Mennesker og i Særdeleshed Rigsdagsmænd. Der er saamænd ingen Fare for, at vi ikke nok allesammen finder vor Baas.

Sporon-Riedler: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem fra Odense (Marott), at man kan ikke tage ham eller hende, der har skrevet i „Ugeskrift for Landmænd“ mod mig, til Indtægt. Den vedkommende var nemlig anonym, og det har ikke været mig muligt at faa vedkommende frem under Navns Nævnelser. Det kan jo have været et æret Medmenneske, der er Manufakturhandler eller alt muligt andet, og det kan eventuelt have været en Dame, der ganske mangler Sagkyndighed paa dette Omraade. Anonyme Skrivelser gør absolut intet Indtryk paa mig.

Det var fuldstændig rigtigt, som den ærede Justitsminister sagde, at det er nødvendigt, at en Dyrlæge skal fjerne Mælketænderne, hvis de er syge, for ellers vil der blive alt for mange syge Mælketænder. Det, der her er Tale om, er ikke Mælketænder, der fjernes, fordi de sidder løse, en saadan Tand vil aldrig blive fjernet i bedragerisk Øjemed. Nej, det er den fastsiddende Mælketand, der bliver fjernet, for at den blivende Tand kan komme hurtigere frem, saaledes at Dyret viser en højere Alder, end det i Virkeligheden har. Det er det, det drejer sig om. Det er ganske vist intet Dyrlægeri at fjerne en Mælketand, der maaske falder ud i Morgen, men for at forhindre, at forskellige Medborgere, der har mer eller mindre — specielt mindre — Følelse for Dyrene, skal skyde sig ind under dette, er det, man har truffet den paagældende Bestemmelse, at det skal være en Dyrlæge, der gør det. Skal vi overhovedet have en Lovbestemmelse om dette Forhold, vil jeg bestemt hævde, at det skal være en Dyrlæge, der skal fjerne Tandene i de Tilfælde, hvor den maa fjernes.

Jeg beklager vedvarende, at vi ikke fik Bestemmelsen om de halte Heste med. Det er ganske vist umuligt, naar vi lovgiver paa dette Omraade, der rækker saa uhyre vidt, at træffe Bestemmelser paa alle mulige Punkter, der vil altid være en Del, der er underkastet Skøn fra Jurisdiktions-

chefernes Side, men det vilde da være meget gavnligt, om de havde haft denne Bestemmelse at holde sig til.

N. C. Jensen: Hvis det ærede Medlem fra Odense (Marott) og andre tror, at det er en human Foranstaltning, naar de søger en bestemme ved Lov, at kun Dyrlæger maa udtrække Mælketænder hos Heste, er de inde paa en Vildfarelse. Thi hvad vil Følgen blive? Naar en Hest staar med Mælketænder, der skal falde ud, og man ikke selv maa tage dem ud, skal man altsaa enten hente en Dyrlæge til at trække dem ud, eller Hesten vil i de allerfleste Tilfælde faa Lov til at blive staaende med Mælketænderne og kan ikke faa den Næring, den trænger til. Hvis det ærede Medlem fra Odense tror, at han handler humant her, er det derfor en ren og skær Vildfarelse. Mange, og det baade smaa og større Ejere af Heste, vil sikkert finde, at det er for meget at give 4—5 Kr. ud, for at Dyrlægen kan komme og trække Tandene ud. Saa lader de hellere Hesten staa, indtil Mælketænderne falder ud af sig selv. Det ærede Medlem tager ogsaa fejl, naar han mener, at der er noget humant i den Bestemmelse, at naar Dyr er over 6 Maaneder, skal de skydes ned med Patroner, det vil altsaa sige, at naar et Faar skal slagtes, skal det ske med Patron, men naar det er et Lam, kan Folk slagte saa galt, de vil. Men derom har jeg for øvrigt tidligere haft Lejlighed til at udtale mig. Jeg agter ikke at stemme for Lovforslaget; jeg finder, det er meningsløst, ogsaa i human Henseende.

Lillelund: Jeg vil takke den højt-ærede Justitsminister, fordi han helst saa det Ændringsforslag gennemført, som jeg har været Talsmand for. Det var ogsaa det, jeg havde ventet; naar jeg støtter den højtærede Justitsminister, er det jo rimeligt, at han støtter det Ændringsforslag, vi har stillet. Jeg beklager kun, at han ikke har kunnet følge os fuldt ud.

Med Hensyn til Mælketænderne synes det mig, at det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) nu gav en saa klar og forstaaelig Fremstilling af Forholdet, at der sikkert ikke er mange, som er i Tvivl om, at det vilde være meningsløst, om en Dyrlæge skal tilkaldes for at trække en Mælketand ud, som maaske er løs og kun volder Dyret Skade. Jeg forstaar, at den højtærede Justitsminister, der ikke er Landbruger, kan falde for Fristelsen til at blande Dyrlægerne ind i dette Forhold,